T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

ESAS NO : 2023/546
KARAR NO : 2023/682
KARAR TR : 27/11/2023

ÖZET: 5996 sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanunu uyarınca, davacı şirkete ait ürünlerin piyasadan toplanması için gerekli işlemlerin başlatılması ve ürünlere el konularak yediemine teslimine ilişkin olarak tutulan tutanağın iptali istemiyle açılan davanın, Kabahatler Kanunu'nun 3 ve 27/1. maddesi uyarınca ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : ....San. Tic. A.Ş.
Vekili : Av. K.F.Ç
Davalı : Antalya Valiliği (İl Gıda, Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğü)
Vekili : Av. B. D. Ş

I. DAVA KONUSU OLAY

1. Davacı vekili, müvekkil şirket tarafından üretilen *"...Rakı"* markalı ürünün, *"gıdanın bütün bileşenlerinin üretim sırasında kullandıkları miktara göre ağırlıkça azalan sırayla listede bulunmadığı"*, bileşenler listesinde *"tarımsal kökenli etil alkol"* olarak belirtilmediği ve tüketicileri yanılttığı gerekçesiyle, ürünlerin piyasadan toplanması için gerekli işlemlerin başlatılması ve ürünlere el konularak yediemine teslimine ilişkin olarak tutulan 25/07/2014 tarih ve 07.2014.00.ÜRT-BÜR.-67 sayılı tutanak ile dayanağı Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı Gıda ve Kontrol Genel Müdürlüğünün 04/07/2014 tarih ve 26598 sayılı işleminin iptali istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

II. UYUŞMAZLIĞA İLİŞKİN BAŞVURU SÜRECİ

A. İdari Yargıda

2. Antalya 1. İdare Mahkemesi 25/11/2015 tarih ve E.2014/1478, K.2015/1341 sayılı kararıile, uyuşmazlığın esasını inceleyerek dava konusu işlemde hukuka uyarlık bulunmadığı gerekçesiyle, işlemin iptaline karar vermiş, bu karara karşı temyiz isteminde bulunulmuştur.

3. Danıştay 10. Dairesi 03/04/2019 tarih ve E.2016/10566, K.2019/2541 sayılı kararı ile, idari tedbir niteliğindeki idari yaptırıma karşı açılan davanın 5326 sayılı Kanun uyarınca sulh ceza hakimliğinde görülmesi ve davanın görev yönünden reddine karar verilmesi gerekirken, işin esasının incelenmesi suretiyle dava konusu işlemin iptaline karar verilmesinde hukuki isabet bulunmadığı gerekçesiyle, temyiz isteminin kabulü ile kararın bozulmasına, yeniden bir karar verilmek üzere dosyanın mahkemesine gönderilmesine karar vermiştir. Bu karara karşı, davacı vekili karar düzeltme isteminde bulunmuştur.

4. Danıştay 2. Dairesi 06/12/2021 tarih ve E.2021/5402, K.2021/4707 sayılı kararı ile, karar düzeltme isteminin reddine karar vermiştir.

5. **Antalya 1. İdare Mahkemesi27/01/2022 tarih ve E.2022/89, K.2022/95 sayılı kararı** ile, uyuşmazlığın adli yargı mahkemelerinde görülmesi gerektiği sonucuna varıldığı gerekçesiyle, 2577 sayılı Kanun'un 15/1-a bendi uyarınca davanın görev yönünden reddine karar vermiştir. Kararın ilgili kısmı şöyledir.

> *"İncelenen uyuşmazlıkta, 5996 sayılı Kanun uyarınca davacı şirket hakkında uygulanan idari yaptırımın, idari tedbir niteliğinde olduğu hususunda duraksama bulunmamaktadır. Söz konusu idari yaptırımın; 5326 sayılı Kanun'un 16. maddesinde sözü edilen ilgili kanunlarda yer alan tedbirler kapsamında olduğu; 5326 sayılı Kanun'un 19. maddesi ve 27. maddesinin 8. fıkrası kapsamına giren idari işlemlerden de olmadığı anlaşılmaktadır. Dolayısıyla, 5996 sayılı Kanun'da kanun yolu gösterilmediği dikkate alındığında; idari tedbir niteliğindeki idari yaptırıma, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun genel hükümlerinin uygulanması ve bu yaptırıma karşı açılan davanın sulh ceza hakimliğinde görülmesi gerekmektedir.*
>
> *Bu durumda; dava konusu uyuşmazlığın adli yargı görev yerlerince görülmesi gerektiğinden davanın*

görev yönünden reddi gerekmektedir..."

6. Temyiz isteminde bulunulması üzerine Danıştay 2. Dairesi 09/06/2022 tarih ve E.2022/1913, K.2022/3524 sayılı kararı ile, temyiz isteminin reddine, mahkeme kararının onanmasına karar vermiş, karar düzeltme istemi de, aynı Dairenin 21/02/2023 tarih ve E.2022/3903, K.2023/579 sayılı kararı ile reddedilmiş ve görevsizlik kararı kesinleşmiştir.

7. Davacı vekili, bu kez 25/07/2014 tarih ve 07.2014.00.ÜRT-BÜR.-67 sayılı*"resmi kontrol raporu"* ile ekinde yer alan "*elkoyma ve yediemin"* tutanağının iptali istemiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

B. Adli Yargıda

8. **Antalya 3. Sulh Ceza Hakimliği 14/08/2023 tarih ve Değişik İş No:2023/3134 sayılı kararı**ile, başvurunun görev nedeniyle reddine, karar kesinleştiğinde olumsuz görev uyuşmazlığının giderilmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine karar vermiş, bu karar itiraz edilmeden kesinleşmiştir. Kararın ilgili kısmı şöyledir:

"...5326 Sayılı Kanunun 27. maddesinde Sulh Ceza Hakimliklerinin görevi 'idarî para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararına karşı, kararın tebliği veya tefhimi tarihinden itibaren en geç onbeş gün içinde, sulh ceza mahkemesine başvurulabilir.' hükmüyle sınırlı sayılı olarak sayıldığı, idari para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırımlara karşı Sulh Ceza Hakimliklerine başvuru yolunun açık olduğu, başvuru konusu idari işlemlerin mülkiyetin kamuya geçirilmesi ve idari para cezası niteliğinde olmadığı, başvuru konusunun idarenin Resmi Kontrol Raporu ve Elkoyma ve Yediemin Tutanağının hukuka aykırılığı iddiasına ilişkin olduğu, bu kapsamda idarenin diğer işlemlerine karşı idari yargının görevli olduğu ve başvuruyu inceleme görevinin de idare mahkemelerinde olduğu anlaşıldığından 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 28/1-b maddesi uyarınca başvurunun görev nedeniyle reddine, karar kesinleştiğinde olumsuz görev uyuşmazlığının giderilmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine..."

9. Antalya 3. Sulh Ceza Hakimliği 29/09/2023 tarih ve Değişik İş No.2023/3134 sayılı üst yazısı ile, davacı vekilinin dilekçesi de dikkate alınarak dava dosyalarını, Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığına göndermiştir.

III. İLGİLİ HUKUK

10. 5996 sayılı Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı, Gıda ve Yem Kanunu'nun, *"Amaç"* başlıklı 1. maddesişöyledir:

" (1) Bu Kanunun amacı, gıda ve yem güvenilirliğini, halk sağlığı, bitki ve hayvan sağlığı ile hayvan ıslahı ve refahını, tüketici menfaatleri ile çevrenin korunması da dikkate alınarak korumak ve sağlamaktır."

11. 5996 sayılı Kanun'un, *"Gıda ve yem güvenilirliği şartları"* başlıklı 21. maddesinin 5. fikrası şöyledir:

"Gıda kodeksine aykırı gıda ve gıda ile temas eden madde ve malzeme üretilemez, işleme tâbi tutulamaz ve piyasaya arz edilemez."

12. 5996 sayılı Kanun'un, *"Sorumluluklar"* başlıklı 22. maddesinin ilgili kısımları şöyledir:

"(1) Gıda, gıda ile temas eden madde ve malzeme ve yem ile ilgili faaliyet gösteren işletmeciler, kendi faaliyet alanının her aşamasında bu Kanunda belirtilen şartları sağlamak ve bunu doğrulamakla yükümlüdür.

(2) Gıda ve yem işletmecisi ürettiği, işlediği, ithal ettiği, satışını veya dağıtımını yaptığı bir ürününün, gıda ve yem güvenilirliği şartlarına uymadığını değerlendirmesi veya buna ilişkin makul gerekçelerinin olması durumunda, söz konusu ürünü kendi kontrolünden çıktığı aşamadan başlamak üzere, toplanması için gerekli işlemleri derhal başlatmak ve konu ile ilgili Bakanlığı bilgilendirmek zorundadır. Gıda ve yem işletmecisi, ürünün toplanması gerektiğinde, toplanma nedeni hakkında tüketiciyi veya kullanıcıyı doğru ve etkin olarak bilgilendirmek ve gerekli hâllerde, insan sağlığını korumaya yönelik alınacak tedbirlerin yeterli olmaması durumunda, tüketiciye veya kullanıcıya ürünün iadesi için çağrıda bulunmak zorundadır.

(3) Gıda ve yem işletmecisi, faaliyeti ile ilgili istenen kayıtları güncel tutmak, istendiğinde Bakanlığa sunmak zorundadır.

(4) Piyasaya arz edilecek gıda ve yemlerden onay alınması zorunlu olanlar Bakanlıkça belirlenir. Ürün sahibi, onay için Bakanlıkça talep edilen bilgi ve belgeleri sunmak zorundadır. Bu ürünlerin, onay alınmadan üretimi, ithalatı ve piyasaya arzı yasaktır.

(5) Bakanlık, bu Kanun hükümlerinin uygulanmasını sağlamak için, gıda ve yem işletmecilerinin üretim, işleme ve dağıtımın tüm aşamalarında resmî kontrolleri yapar, gıda ve yem işletmeleri ile ilgili kayıtları tutar.

(6) Gıda ve yem işletmecisi, ürünle ilgili riskin önlenmesi, azaltılması veya ortadan kaldırılmasından sorumlu olup, bu gibi tedbirlerin alınmasında Bakanlıkla işbirliği yapar. İlgililer, Bakanlıkça alınan önlemlerin uygulanması sırasında hiçbir şekilde engelleme yapamaz.

..."

13. 5996 sayılı Kanun'un, *"Gıda ve yemde izlenebilirlik ve etiketleme, sunum ve reklâm ile tüketici haklarının korunması"* başlıklı 24. maddesi şöyledir:

" (1) Gıda veya yem işletmecileri izlenebilirliği sağlamak amacıyla, üretim, işleme ve dağıtımın tüm aşamalarında, sorumluluğundaki gıda veya yemin, gıda veya yeme ilave edilecek her türlü maddenin ve gıdanın elde edildiği hayvanın takibinin yapılabilmesi için, bir sistem oluşturmak ve talep hâlinde bu bilgileri Bakanlığa sunmak zorundadır.

(2) Piyasaya arz edilecek gıda ve yem, izlenebilirliği sağlamak amacıyla, uygun şekilde etiketlenmek veya Bakanlıkça belirlenecek bilgi ve belgelerle uygun şekilde tanımlanmak zorundadır.

(3) Gıda ile ilgili özel mevzuat hükümleri saklı kalmak kaydıyla, gıdanın ve yemin şekli, görünümü, ambalajı, kullanılanambalajmalzemesi, tasarlanmavesergilenme şekli,her tür yazılı veya görsel basın aracılığı ile sunulan bilgi dâhil, etiketlenmesi, tanıtımı, reklâmı ve sunumu tüketiciyi yanıltıcı şekilde yapılamaz.

(4) Gıda ve yemde taklit ve tağşiş yapılamaz.

(5) Bu maddenin uygulanması ile ilgili usul ve esaslar Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelik ile belirlenir."

14. 5996 sayılı Kanun'un, *"Gıda ve yem ile ilgili yaptırımlar"* başlıklı 40. maddesinin ilgili kısımları şöyledir:

"(1) Gıda ve yem ile ilgili yaptırımlar aşağıda belirtilmiştir:

...

f) 22 nci maddenin ikinci fıkrasına aykırı hareket edenlere beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

g) 22 nci maddenin üçüncü fıkrası gereği tutulması zorunlu kayıtları tutmayanlar ve Bakanlığa bildirimi zorunlu olan bilgileri vermeyenler hakkında beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

ğ) 22 nci maddenin dördüncü fıkrasına aykırı hareket edenlere onbin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Ürünlere el konarak mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.

h) 22 nci maddenin altıncı fıkrası gereği işbirliği yapmayanlara üçbin Türk Lirası idarî para cezası ve Bakanlığın aldığı önlemlerin uygulanması sırasında engelleme yapanlara beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

ı) 22 nci maddenin yedinci fıkrasında belirtilen personeli çalıştırmayanlara üçbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

i) 24 üncü maddenin birinci fıkrasında Bakanlık tarafından istenen bilgileri vermeyenlere ikibin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

j) 24 üncü maddenin ikinci fıkrasına aykırı hareket edenlere ikibin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Fiilin aynı üründe bir yıl içerisinde tekrarı hâlinde ceza onbin Türk Lirası olarak uygulanır. Etiket bilgileri mevzuata uygun hale getirilinceye kadar ürünlerin satışına izin verilmez.

k) 24 üncü maddenin üçüncü fıkrasına aykırı hareket eden üretim yerlerine onbin Türk Lirası, perakende işyerlerine bin Türk Lirası idarî para cezası verilir. Fiilin, ticarî reklâm, ilân veya etiket yoluyla gerçekleşmesi hâlinde 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun hükümleri uygulanır. Etiketteki beyan bilgileri ile içeriğinin ve analitik değerlerinin uymaması hâlinde beşbin Türk Lirası idarî para cezası verilir.

l) 24 üncü maddenin dördüncü fıkrasına aykırı olarak taklit ve tağşiş yapanlara onbin Türk Lirası idarî para cezası verilir, taklit ve tağşiş edilmiş ürünlere el konulur ve mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.

..."

15. 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 3. maddesi şöyledir:

" (1) Bu Kanun'un;

a) İdarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümleri, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde,

b) Diğer genel hükümleri, idarî para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında,

uygulanır."

16. 5326 sayılı Kanun'un 16. maddesi şöyledir:

"(1) Kabahatler karşılığında uygulanacak olan idarî yaptırımlar, idarî para cezası ve idarî tedbirlerden ibarettir.

(2) İdarî tedbirler, mülkiyetin kamuya geçirilmesi ve ilgili kanunlarda yer alan diğer tedbirlerdir"

17. 5326 sayılı Kanun'un *"Mülkiyetin kamuya geçirilmesi"* başlıklı 18. maddesi şöyledir:

"(1) Kabahatin konusunu oluşturan veya işlenmesi suretiyle elde edilen eşyanın mülkiyetinin kamuya geçirilmesine, ancak kanunda açık hüküm bulunan hallerde karar verilebilir.

(2) Mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin karar, eşyanın;

a) Kullanılmaz hale getirilmesi,

b) Niteliğinin değiştirilmesi,

c) Ancak belli bir surette kullanılması,

Koşullarından birinin yerine getirilmesine bağlı olarak belli bir süre geciktirilebilir. Belirlenen süre zarfında koşulun yerine getirilmemesi halinde eşyanın mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilir.

(3) Mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin karar kesinleşinceye kadar ilgili kamu kurum ve kuruluşu tarafından eşyaya elkonulabileceği gibi; eşya, kişilerin muhafazasına da bırakılabilir.

(4) Eşyanın mülkiyeti, kanunda açık hüküm bulunan hallerde ilgili kamu kurum ve kuruluşuna, aksi takdirde Devlete geçer.

(5) Eşyanın mülkiyetinin kamuya geçirilmesine karar verilebilmesi için fail hakkında idari para cezası veya başka bir idari yaptırım kararı verilmiş olması şart değildir.

(6) Kaim değerin mülkiyetinin kamuya geçirilmesine de karar verilebilir.

(7) Mülkiyeti kamuya geçirilen eşya, başka suretle değerlendirilmesi mümkün olmazsa imha edilir.

(8) Mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin karar, kesinleşmesi halinde yerine getirilir"

18. 5326 sayılı Kanun'un *"Başvuru yolu"* başlıklı 27. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"İdari para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararınakarşı, kararın tebliği veya tefhimi tarihinden itibaren en geç on beş gün içinde, sulh ceza mahkemesine başvurulabilir. Bu süre içinde başvurunun yapılmamış olması halinde idari yaptırım kararı kesinleşir."

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

A. İlk İnceleme

19. Uyuşmazlık Mahkemesinin Muammer TOPAL'ın Başkanlığında, Üyeler Nilgün TAŞ, Doğan AĞIRMAN, Eyüp SARICALAR, Ahmet ARSLAN, Mahmut BALLI ve Bilal ÇALIŞKAN'ın katılımlarıyla yapılan 27/11/2023 tarihli toplantısında; dosya üzerinde 2247 sayılı Kanun'un 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre, olay kısmında belirtildiği üzere tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada, idari yargı yerince adli yargı yerinin görevli olduğu gerekçesiyle verilmiş ve kesinleşmiş bir görevsizlik kararı bulunmakta olup, bunun üzerine kendine gelen davayı inceleyen adli yargı yerinin sahip olduğu seçenekler ile verdiği karar bakımından bir değerlendirme yapılması gerekmektedir.

20. 2247 sayılı Kanun'un 14. maddesinde yer alan, "*Olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğunun ileri sürülebilmesi için adli ve idari yargı mercilerinintarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekir.*

Bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi, ancak davanın taraflarınca (...) ileri sürülebilir." hükmüne göre, idare mahkemesinin kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine adli yargı yerince de görevsizlik kararı verilmesi ve bu kararın kesinleşmesi halinde olumsuz görev uyuşmazlığı doğmuş olacak, hukuk alanında doğmuş bulunan bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi ise ancak davanın taraflarınca ileri sürülebilecektir.

21. Kanun'un 19. maddesindeki "*Adli ve idari yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine kendisine gelen bir davayı incelemeye başlayan veya incelemekte olan bir yargı mercii davada görevsizlik kararı veren merciin görevli olduğu kanısına varırsa, gerekçeli bir karar ile görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurur ve elindeki işin incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesinin karar vermesine değin erteler.*

(Değişik ikinci fıkra: 23/7/2008-5791/9 md.) Yargı merciince, önceki görevsizlik kararına ilişkin dava dosyası da temin edilerek, gerekçeli başvuru kararı ile birlikte dava dosyaları Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilir..." hükmüne göre ise, adli yargı yeri, davaya bakma görevinin daha önce görevsizlik kararı veren idari yargı yerine ait olduğunu belirten gerekçeli bir karar ile doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesine başvurma olanağına sahiptir. Şu kadar ki, başvuru kararının, görev konusunda Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilmesine değin işin incelenmesinin ertelenmesi hususunu da içermesi gerekir.

22. Kanun koyucu, 14. maddeye göre olumsuz görev uyuşmazlığı doğması durumunda her iki yargı merciince işten el çekilmiş olduğundan başvurma iradesini davanın taraflarına bırakmış iken, bu yönteme oranla daha kısa zamanda çözüme ulaşılmasını amaçladığı 19. madde ile daha önce görevsizlik kararı veren yargı merciinden sonra davayı inceleyen yargı merciine, işten el çekmeden doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesine başvurma olanağını tanımıştır.

23. Olayda, adli yargı yerince, idare mahkemesinin görevsizlik kararı ile mahkemeleri arasında olumsuz görev uyuşmazlığı çıktığından dolayı, görevsizlik kararı yanında, görevli yargı yerinin belirlenmesi amacıyla dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine de re'sen karar verildiği, kararın kesinleşmesinden sonra, davacı vekilinin istemi ile dosyanın üst yazıyla Uyuşmazlık Mahkemesine gönderildiği görülmüştür.

24. Bu haliyle, her ne kadar adli yargı yerince verilen karar, 2247 sayılı Kanun'da öngörülen yönteme

uymamakta ise de, davanın taraflarınca da başvuruda bulunulduğu gözetilerek, Uyuşmazlık Mahkemesinin önüne gelmiş bulunan görev uyuşmazlığının çözüme kavuşturulması, gerek usul ekonomisine gerekse de Uyuşmazlık Mahkemesinin kuruluş amacına uygun olacağından, görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

B. Esasın İncelenmesi

25. Raportör-Hâkim Arzu ÇETİNDERE ŞAŞI'nın, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan, ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

26. Dava, davacı şirket tarafından üretilen *"...Rakı"* markalı ürünün, gıdanın bütün bileşenlerinin üretim sırasında kullandıkları miktara göre ağırlıkça azalan sırayla yazılmadığı, bileşenler listesinde *"tarımsal kökenli etil alkol"* olarak belirtilmediği ve diğer rakılardan üstün olduğu yönünde tüketiciyi yanılttığı gerekçesiyle, ürünlerin piyasadan toplanması için gerekli işlemlerin başlatılması ve konu ile ilgili müdürlüğe bilgi verilmesi, mevcut ürünlere el konularak yediemine teslimine ilişkin 25/07/2014 tarih ve 07.2014.00.ÜRT-BÜR.-67 sayılı tutanağın iptali istemiyle açılmıştır.

27. Yukarıda izah edilen düzenlemelere göre; Kabahatler Kanunu'nun, idarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı; diğer kanunlarda görevli mahkemenin gösterilmesi durumunda ise uygulanmayacağı anlaşılmaktadır.

28. İncelenen uyuşmazlıkta, *"ürünlerin piyasadan toplanması ve mevcut ürünlere el konularak yediemine teslimi"* kararının 5326 sayılı Kanun'un 16. maddesinde belirtilen idari yaptırım türlerinden biri olduğu ve davalı tarafından aynı Kanun'un 18. maddesine göre işlem yapıldığı, 5996 sayılı Kanun'da idari yaptırımlara karşı itiraz konusunda görevli mahkemenin gösterilmediği anlaşılmıştır.

29. Bu durumda, Kabahatler Kanunu'nun 3. maddesinde bu Kanun'un idari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı belirtildiğinden, idari para cezası vemülkiyetin kamuya geçirilmesi kararına karşı açılan davanın görüm ve çözümünde, anılan Kanun'un 27. maddesinin (1) numaralı fıkrası uyarınca adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

30. Yukarıda belirtilen hususlar gözönünde bulundurularak, Antalya 3. Sulh Ceza Hâkimliğince yapılan başvurunun reddi ile Hakimliğin 14/08/2023 tarih ve D.İş.2023/3134 sayılı görevsizlik kararının kaldırılmasıgerekmiştir.

V. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Davanın çözümünde ADLİ YARGININ GÖREVLİ OLDUĞUNA,

B. Antalya 3. Sulh Ceza Hâkimliğince yapılan BAŞVURUNUN REDDİ ile Hakimliğin 14/08/2023 tarih ve D.İş.2023/3134 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA,

27/11/2023tarihinde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Muammer	Nilgün	Doğan	Eyüp
TOPAL	TAŞ	AĞIRMAN	SARICALAR

Üye	Üye	Üye
Ahmet	Mahmut	Bilal
ARSLAN	BALLI	ÇALIŞKAN